

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Blant alle Ting i Verden her

Citation: Kingo, Thomas: "Blant alle Ting i Verden her", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid81098/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

127 Dend XV. Sang.

Rom. VIII. 28.

Alle Ting tiene dem til Gode,
som elsker GUD.

Under dend Melodie:

Jeg løfter høyt op Øyne mine, etc.

Eller

Fader vor udi Himmerig, etc.

I.

Blant alle Ting i Verden her,
Hvor til jeg Hu og Hierte bær,
Er intet som GUDs sande Frygt
Udi mit Hierte-rood indtrygt;
Jeg finder hendis Frugt saa sød
At styrke mig i Liv og Død.

2.

128 Vel maa jeg klage hiertelig,
At Kiød og Blood hár draget mig
Hen over Sjden mangan Gang,
Hvor Vellyst-Engle for mig sang
Indtil i Syndsens Søvn jeg faldt,
GUD veed hvor nær mit Ljv det galdt!

3.

Foruden Frygt jeg da gik frem,
Dog frygted tijt min skiulte Lem,
Mit Hierte, som ey nogen saae,
Det slog mig i dend lønlig Vraa!
Tijt smiled jeg med fauer Mund,
Dog sved jeg i mit Hiertis Grund!

4.

Jeg veed ey hvor jeg gik omkring
I Dødsens Grøfters vildsom Ring,
Min Food jeg satte dristig der,
Hvor Vey til Dødsens Herberg er,
Jeg stood ræt ved Afgrundens Poort,
Og sukked efter Naadens Ort.

5.

Min GUD og søde Frelsermand, 129
Hand saae mig i dend usle Stand,
Hand fandt mig ved mit Hierte-rood
Og værmed mit Liiv-løse Blood,
Som vaar i Synden dødt og koldt,
Og dog ved Syndsens Vane holdt.

6.

Hand kyste mig med Himmel-mund,
Jeg fandt det i mit Hiertis Grund,
Hand blæste paa mig med sin Aand,
Hand tog mig ved min høyre Haand,
Hand i mit Øre hvisked mig,
Hand fauned mig saa hiertelig.

7.

Hand kaste ind GUDs Frygtis Sæd,
Udi mit Hiertis lønlig Sted!
Saa snart jeg fandt det Himmel-frøe,
Fandt jeg ræt som af Livsens Søg
En qvegsom Trøst og Voxe-kraft,
Som før jeg aldrig hafde haft.

8.

130 Hvor jeg omkring i Verden gik,
Da syntis mig hvert Øyeblik
Jeg blev i Himlen løftet ind,
Saa hafde GUD fyldt op mit Sind!
GUDs Billede jeg stedse saae,
I alt det som jeg rørte paa.

9.

Min Tanke fløy i Himlens Sall,
Foragted denne Jorde-dall,
Min' Ord vaar JESu Lov og Priis
Og lydte kun af Paradiis,
Min Gierning vaar at giøre Bood,
Og undertrykke Kiød og Blood.

10.

Mig mødte dog saa mange Stød,
Saa tunge Kaars, saa farlig Nød,
Mig snærtet daglig Avinds Riis,
Mand stødte mig paa Verdens Iis,
Og efterstræbte, at mand mig
Kuldkaste kunde snedelig.

II.

Jeg vaar min Uvens daglig Sang, 131
Og fandt hans Tungis Knibe-tang,
Min Ven hand gav mig vel en Smil,
Men hvedsed dog paa Falskheds Pii,
Min Naboe holdt sig fra min Dør,
Hans Huldskab vaar som Siv og Rør.

I2.

Jeg daglig vandred udi Toorn,
Dend Stolte stødte mig med Hoorn,
Dend Ringe brugt' en skiden Mund
Og bieffed som en Bonde-hund,
Hvad Hofmod kunde ey med Magt,
Det vilde Armod med Foragt.

I3.

Men, GUD, du hialp mig ved din Haand,
Og styrked med din gode Aand,
Jeg blev udi din sande Frygt
Af alle disse uforrykt!
Ach! holdt mig fast der i at staa,
Saa skal de Skyer overgaa.

I4.

Mig tiener alle Ting til Gavn, 132
Naar jeg kun frygter HErrens Navn,
Det onde virker mig til Got,
Til ævig Ære Verdens Spot,
Af Verdens Galde kand jeg faae
En Himmcl-flood og Sukker-Aae.

15.

Dend Steen mand kaster mig i Vey,
Gaar jeg forbi og agter ey,
Hvert Skalcke-snidd og Snære-garn
Gjør GUD til Spindelvæv og Skarn,
Jo meer min Uven gjør mig Harm,
Jo meer jeg kryber GUD i Barm.

16.

Dend falske Tungis Slauge-snært,
Som daglig slikker Dragens Stiært,
Saa giftig kand ey sammensnoe
Sin Ædder-svøbe, at dend jo
Hudstryge skal sin HERRis Ryg,
Naar jeg udi min GUD er tryg.

17.

133 Hvad Armod, Svaghed, daglig Brøst,
Som GUD mig sender, er min Trøst,
Hand veed hvad best mig tiene kand,
Brød eller Nød, Viin eller Vand,
Jeg faar hvad hand mig gafnligt seer,
Hvad vil jeg da i Verden meer?

18.

Om jeg end ey min Ynske naer
I samme Time, Dag og Aar,
Som Hiertet daarlig siger till,
Og efter Kiødets Tanke vill,
GUDs Himmel-Seyerverk ey staar,
Udi hans Tiid min Tarv jeg faar.

19.

Saa frygt din GUD af Hiertens Grund,
 O kiere Siæl! lad Haand og Mund
 Og Hierte følgis altid ad,
 Vær til GUDs Gierning altid glad,
 Frygt GUD, og viid at Alting maa
 Til Salighed dig passe paa!

Sonnet

134

eller

Klinge-riim.

5 **S**aa skal dog alle Ting sig efter dennem føye,
 Som frygte HERRens Navn, ald Verdens Sirkelring
 Og Lykkens Middel-punct, ihvor det gaar omkring,
 Skal, efter HERRens Raad, til deris Haand sig bøye:
 Men Verden Verksted er for Himlens Lykke-ting,
 Som gjør vel mangen Buk og mange sælsom Sving,
 10 Der synis virkelig for Kiødets stær-blind Øye,
 Og dog en ædel Siæl saa herlig kand fornøye,
 At dend i alle Ting GUDs Himmel-haand kand kiende, 135
 Til hvilket Hiørne sig end Lykkens Vind vil vende,
 Saa seer dend dog sin GUD, hver Streeg i sit Kompas,
 15 Og aldrig anker paa det skiøre Lykke-glas,
 Om Skæbnen aldrig vaar saa ankelig og hvas,
 GUD gjør dog alle Ting, og gjør dem vel tilpas.